

DOI: <https://doi.org/10.32782/PPSS.2023.1.67>

АНТИКОРУПЦІЙНА ПРАКТИКА В УКРАЇНІ ПІД ВПЛИВОМ ВІЙНИ

Марія Максимівна МІТІНА,

*курсантка ННІ права та підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0009-0001-4698-8371>*

Марина Вікторівна ЛОГІНОВА,

*викладач кафедри цивільного права та
процесу Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0000-0001-5608-9911>*

ANTI-CORRUPTION PRACTICE IN UKRAINE UNDER THE INFLUENCE OF WAR

Ukraine is plagued by corruption, and the consequences of the war have had a profound impact on anti-corruption practices. This study delves into the complex relationship between conflict and corruption, examining how wartime conditions have shaped Ukraine's approach to fighting corruption. By examining the challenges and successes of anti-corruption initiatives in the context of conflict, this analysis examines the legal reforms developed in response to the war. By examining the dynamics of war and corruption, this study will shed light on the nuanced evolution of anti-corruption practices in Ukraine, offering insights that are crucial to understanding the broader implications of the fight against corruption in conflict-affected region.

Антикорупційна практика в Україні має важливе значення, особливо в умовах війни та конфлікту. Конфлікт в Україні, зокрема на Сході країни, посилив необхідність боротьби з корупцією, оскільки ця проблема може підірвати національну безпеку та внутрішню стабільність. Уряд та міжнародні організації спрямовують зусилля на боротьбу з корупцією, вдосконалення антикорупційних інституцій та забезпечення прозорості у владі. Зокрема, створено Національне антикорупційне бюро та Спеціалізований антикорупційний суд для розслідування та судового переслідування корупційних злочинів. Вплив війни може ускладнювати антикорупційну роботу через нестабільність у деяких регіонах, але важливо продовжувати зусилля для забезпечення правопорядку та чистоти влади в усіх частинах країни. Впровадженню антикорупційного законодавства перешкоджає, перш за все, низка недоліків, найголовнішими з яких є відсутність політичної волі для проведення системних реформ, слабкі та неефективні механізми контролю та прогалини у підзвітності. Крім того, правова база для боротьби з корупцією є неповною та розрізною; деякі закони активно захищають певну корупційну поведінку.

Для створення антикорупційної практики в Україні, яка б забезпечувала чистоту влади та ефективне викорінення корупційних явищ, потрібно включати такі заходи та інструменти як антикорупційне законодавство та його

вдосконалення, фінансовий моніторинг для виявлення незаконних надходжень та розкрадання державних коштів, антикорупційна освіта, міжнародна співпраця для обміну досвідом та отримання підтримки з даного питання, належність судової системи [1].

Антикорупційна практика в Україні під впливом війни може бути вдосконалена та підсилена за допомогою наступних шляхів вирішення проблеми:

1. Зміцнення антикорупційних інституцій: продовжити підтримку та зміцнення Національного антикорупційного бюро та Спеціалізованого антикорупційного суду, забезпечуючи їм необхідні ресурси та незалежність для ефективної роботи.

2. Прозорість та відкритість: Відкриті дані та доступ до інформації щодо публічних закупівель, бюджетування та фінансової звітності, що можуть запобігти корупції.

3. Освіта та усвідомлення: зробити антикорупційну освіту та інформувати громадян про їхні права та процедури для повідомлення про корупцію.

4. Міжнародна співпраця.

5. Політична воля: важливо мати політичну волю з боку уряду для боротьби з корупцією та забезпечення незалежності антикорупційних органів [2].

6. Судова реформа: провести реформу судової системи, щоб забезпечити справедливий та ефективний судовий процес для розгляду корупційних справ.

Ці зусилля спрямовані на запобігання та боротьбу з корупцією, створення кращого бізнес-клімату, підвищення довіри суспільства до уряду та забезпечення панування справедливості в Україні. Успішна реалізація таких заходів вимагатиме комплексного підходу, який включає прозорі системи, компетентні розслідування, добре підготовлених державних службовців та надійні державні установи.

Для того щоб покращити антикорупційну практику в Україні, перш за все, необхідно розглядати прогалини в законодавстві [3]. На мою думку, ними є недолік у законодавстві щодо конфіденційних інформаторів, відсутність відповідальності вищих посадовців за корупційні дії через недостатність законодавчих норм і процедур для їхнього переслідування, складність декларування майна, що ускладнює виявлення незаконних збагачень, вплив корупції на політику щодо фінансування політичних партій та кампаній, що створює ризик корупції у політичній сфері, відсутність адекватного механізму конфіскації майна.

Загалом, боротьба з корупцією є важливим завданням для України, і вона продовжує вдосконалювати свої практики та зусилля для побудови чистого та справедливого суспільства навіть в умови надзвичайного стану.

Список використаних джерел:

1. Єжель О. Як перемогти корупцію: “секрети” країн світу. URL: <https://www.researchgate.net/publication/373617898> (дата звернення: 09.09.2023)

2. Белов Д. М., Швед І. І. Місце прокуратури серед органів державної влади: концептуальні підходи. *Науковий вісник УжНУ. Серія “Право”*. Випуск 75(1). Ч. 1. 2023. С. 88. .

3. Легеза Є. О., Белов Д. М., Деякі особливості правового регулювання статусу Державної служби фінансового моніторингу України. *Науковий вісник УжНУ. Серія “Право”*. Випуск 73(5). 2022.